

Bemærkninger til lovforslaget

I. Almindelige bemærkninger

Der har i den seneste tid været debat om folkekirkens økonomi. Der blev således i dette forår fremsat et beslutningsforslag i Folketinget om en principiel nyordning af det økonomiske forhold mellem stat og kirke, således at statens tilskud til præstelønninger m.m. skulle afløses af et bloktilskud fra staten til folkekirken.

Det blev under debatten i Folketinget om beslutningsforslaget klart, at et meget stort flertal i tinget ikke fandt grundlag for en gennemgribende ændring af det økonomiske forhold mellem stat og kirke. Derimod blev der tilkendegivet betydelig interesse for at tilvejebringe hjemmel til i større omfang end hidtil at kunne yde tilskud til kommuner, hvor det samlede kirkelige ligningsbeløb er særligt stort i forhold til beskatningsgrundlaget.

Der stilles derfor forslag om en forhøjelse af den hidtidige maksimumsgrænse for udligningstilskud til et beløb, svarende til 12 pct. af landskirkeskatten, mod hidtil 6 pct. Det vil, hvis man lægger den udskrevne landskirkeskat for 1992 til grund, betyde en forhøjelse på knap 30 mio. kr. til knap 60 mio. kr. årligt.

Denne forhøjelse vil ikke påvirke den kirkelige ligningsprocent i landsgennemsnit, idet forhøjelsen af landskirkeskatten modsvares af en tilsvarende nedsættelse af den lokale kirkeligning i de kommuner, som modtager tilskud.

Lovforslaget indeholder derudover nogle tekniske ændringer, som følge af det samtidig hermed fremsatte forslag til ændring af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde. Det drejer sig alene om en systematisk mere hensigtsmæssig placering af bestemmelser om udgifter, som afholdes henholdsvis af den lokale kirkeligning og fællesfonden.

Lovforslaget har været forelagt samtlige biskopper og stiftsøvrigheder, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening, Danmarks Provsteforening og kirkefunktionærernes organisationer.

Bortset fra den omtalte udligningsordning med større tilskud til de svage stillede kommuner med-

fører lovforslaget ikke udgifter for staten, kommunerne eller den kirkelige ligning.

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Bestemmelserne er overført fra lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, jf. de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

I medfør af § 9, stk. 1, i lov nr. 645 af 19. december 1984 om folkekirkens økonomi har Kirkeministeriet fastsat nærmere regler om revision m.v. af menighedsrådenes regnskaber. Efter disse bestemmelser revideres regnskaberne af en af stiftsøvrigheden udpeget revisor, som til provstiuvalget afgiver en revisionsprotokol, indeholdende eventuelle antegnelser til regnskabet. Provstiuvalget har således ikke længere revisionsbeføjelser i forhold til menighedsrådenes regnskaber. Derfor er udtrykket i lovens § 9, stk. 3, 2. pkt., »revisionsantegnelser« ikke længere tidsvarende, idet ankenligheden skal være gældende med hensyn til de afgørelser, som provstiuvalget træffer på grundlag af revisors bemærkninger.

Til nr. 4

Det er fundet hensigtsmæssigt i lovens § 11, stk. 1, at opregne – ikke udtømmende, men de i nyere lovgivning tilkomne – udgifter, som afholdes af fællesfonden. Herunder er også medtaget bestemmelser, der er overført fra loven om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde.